**10 Nisan 2007 Salı**

**BİRİNCİ OTURUM**

**Açılma Saati: 15.00**

**BAŞKAN: Başkan Vekili Sadık YAKUT**

**KÂTİP ÜYELER: Ahmet Gökhan SARIÇAM (Kırklareli), Yaşar TÜZÜN (Bilecik)**

BAŞKAN - Türkiye Büyük Millet Meclisinin 86'ncı Birleşimi'ni açıyorum.

## III. - YOKLAMA

BAŞKAN - Elektronik cihazla yoklama yapacağız.

Yoklama için beş dakika süre vereceğim.

Yoklama işlemini başlatıyorum.

(Elektronik cihazla yoklama yapıldı)

BAŞKAN - Sayın milletvekilleri, toplantı yeter sayısı vardır, görüşmelere başlıyoruz.

Gündeme geçmeden önce üç sayın milletvekiline gündem dışı söz vereceğim.

Gündem dışı ilk söz, Türkiye ve Orta Doğu konusunda söz isteyen, Batman Milletvekili Ahmet İnal'a aittir.

Buyurun Sayın İnal. (AK Parti sıralarından alkışlar)

## IV. - BAŞKANLIĞIN GENEL KURULA SUNUŞLARI

*A) GÜNDEM DIŞI KONUŞMALAR*

*1.- Batman Milletvekili Ahmet İnal'ın, Türkiye'nin dış politikasında, komşu ülkelerle ve Orta Doğu ülkeleriyle ilişkilerinde son dört yılda meydana gelen değişikliklere ve gelişmelere ilişkin gündem dışı konuşması*

AHMET İNAL (Batman) - Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; ülkemizin dış politikası, komşu ülkeler ve Türkiye-Orta Doğu ilişkileri konusunda gündem dışı söz almış bulunmaktayım. Yüce heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

Türk dış politikası, başlıca amacını, gerek içte gerek komşu ülkelerde ve ötesinde barış içerisinde, istikrarlı ve iş birliğine dayalı bir bölgesel ve uluslararası ortamın oluşturulması olarak açıklamıştır. Ancak, konulmuş olan bu hedef doğrultusunda geçmişte ciddi, somut bir adım atmadığımız gibi, uzun yıllar tersi bir anlayışla bir dış diplomasi yürüttüğümüzü tüm siyasi ve iktisadi parametreler göstermektedir. Çok şükür ki AK Parti Hükûmetimiz döneminde, Sayın Başbakanımız ve Dışişleri Bakanımızın diyalog ve iş birliğini öne çıkaran dinamik bir politika anlayışı sonucu, dört yıl gibi kısa bir sürede iyi bir noktaya gelmiş bulunmaktayız. Yakın zamanlara kadar, hemen hemen tüm komşularımızla çeşitli sorunları bulunan ve "Türk'ün Türk'ten başka dostu olmadığı" anlayışıyla yaşayan bir ülke konumundaydık. İçine kapanık ve şüpheci bir mantık ile komşu ülkelerimize "irticacı, komünist, antilaik, Arap, siyonist, Ermeni, Rum'dur güvenilmez" mantığıyla yaklaşmışızdır. Varsayalım ki bu saydıklarımız doğrudur. Bu kadar kötü ilişki içerisindeki bir ülke kendini nasıl güvende hissedebilir? Bu mümkün müdür?

Değerli arkadaşlar, politika kuralını hiçe sayan, âdeta atasözü hâlini almış bir iki deyimi burada zikretmek istiyorum. "Ne Şam'ın şekeri ne Arap'ın yüzü" veya işlerimizin olumsuz durumlarında "Arap saçı" gibi sözlerle bir defa Arap toplumunu tamamıyla incitmişizdir. Özellikle komşu ülkelerle ilişkiler, hamaset ve korku üzerine bina edilince, eğitime, sağlığa, sanayiye, altyapıya, sosyal içerikli proje ve yatırımlara bütçeden yeterince pay ayıramaz olduk. Dünya arenasında sözü geçer bir ülke olmamız ancak dünya ülkeleriyle diyalog kurmakla mümkün olup, "yurtta barış, dünyada barış" ilkesiyle gerçekleşebilecektir.